

vidste jo nok, sagde det ærede Medlem, hvordan det gik, naar saadanne Organisationsledelser skulde udtale sig, saa sad man og slog af paa sine Ønsker paa begge Sider for at naa en Udtalelse, som var Udtryk for Enighed. Det er muligt, at man gør dette. Jeg maa dog have Lov at henlede Opmærksomheden paa, at indenfor de samvirkende Sogneraadforeninger har man ikke gjort dette; dèr har man udtrykkelig gjort Rede for, at der overfor et bestemt af de Spørgsmaal, der var rejst, var en Meningsforskjel, og man har foretaget en Afstemning, som gav Udtryk for, hvilken Tilslutning de forskellige Opfattelser havde, og denne Afstemnings Resultat har man meddelt Ministeriet. Og jeg vil hævde, at hvis Resultatet af at spørge Organisationerne skulde blive dette, at man sidder fra de forskellige Sider i Ledelserne og slaar af paa de Ønsker, man har, de Fordringer, man mener at maatte stille, saaledes at det Svar, der kommer til Ministeriet, i Virkeligheden slet ikke er Udtryk for de Ønsker, som maaske netop er allervarmest hos Fraktionerne indenfor Ledelsen, synes jeg snart, Tiden maatte være inde til, at vi undlod at stille Spørgsmaal til Organisationer, som svarer paa en saa intetsigende Maade, som Tilfældet vilde være, hvis det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen havde Ret; men Sagen er naturligvis den, at det har det ærede Medlem ikke, Sagen er naturligvis den, at overfor dette Spørgsmaal, overfor disse Fradragsregler, dèr har man indenfor de kommunale Organisationer som de praktiske Mennesker, man, naar man sidder paa det Sted, er, indtaget et Standpunkt, som ganske svarer til det Standpunkt, som man i Københavns Borgerrepræsentation indtog, da Spørgsmaalet om at forhøje Børnefradraget var fremme; nemlig dette: hvorvidt taaler Kommunernes Økonomi, at man gaar til disse Ændringer, hvorvidt foranlediges de virkelig af de faktisk foreliggende Forhold? Man behøver jo ikke i al Almindelighed at tage andre Hensyn end dem, jeg her har nævnt, og navnlig kan man ganske skyde de politiske Hensyn i Baggrunden. Det var det, man i Københavns Borgerrepræsentation gjorde, da Talen var om Børnefradraget.

Jeg skal ikke søge ind i Skudlinien mellem det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen (Sorø Amt) og det ærede Medlem Hr. Korsgaard. Det føler jeg i og for sig ingen Trang til. Men jeg vil dog gerne oplyse, hvorledes det faktiske Forhold ligger. Vi kan nok saa meget tale om, at dette Forslag blev stillet her i Folketinget, og da man saa en Mulighed for at tilvejebringe Kompensation for Ind-

tægtsnedgangen ad de og de Veje, saa var man rede — det er jo alt sammen Ting, som er foregaaet for aabent Tæppe, som altsaa ligger ganske klart i Dagen. Men hvad der ogsaa ligger ganske klart for, og hvad der er oplyst i Bemærkningerne til Lovforslaget om Forlængelse af Skattereglerne for Københavns og Frederiksberg Kommuner, er dette, at medens man i Magistraten og Borgerrepræsentationen havde fremme til Overvejelse Spørgsmaalet om at gaa op med Børnefradraget til 400 Kr., da var Forudsætningen for disse Overvejelser saavel indenfor Magistraten som indenfor Borgerrepræsentationen, saavel før Udvalget blev nedsat, som efter at Udvalget var nedsat, at Københavns Kommune ikke taalte den Nedgang, som et forhøjet Børnefradrag vilde give i Indkomsten, og at Kompensationen skulde søges ved ændrede Regler for Selskabsbeskatningen. Men man veg tilbage derfor. Man ønskede at bevare den Mulighed at ændre Selskabsskattereglerne til mulig fremtidig Brug. Saaledes laa jo Forholdet. Og havde man, den Gang de fire ærede Medlemmer af det radikale Parti fremsatte Forslaget om at øge Børnefradraget i Forbindelse med Ændringer i Selskabsskattereglerne, fra Københavns Borgerrepræsentations socialdemokratiske Gruppens Side givet dette Forslag, som de Radikale stillede, Tilslutning, saa var dette Forslag fremkommet for Ministeriet ikke som Udtryk for 4 Medlemmers Opfattelse, men som Udtryk for et Flertals Opfattelse, og man var ganske sikkert vidende om, at saa vilde Ministeriets Stilling til Forslaget ved Udarbejdelse af Lovforslaget om Forlængelse af de københavns-frederiksbergiske Skattelove være blevet en helt anden, end den er blevet. Nu kan man, saa meget man vil, søge i Dækstillinger, som jeg jo ser, man vil gøre. Men Faktum er, at det er ud fra Borgerrepræsentationen, at man skulde have indledet Aktionen, hvis man ønskede disse Ændringer gennemført. Det staar fast; det er oplyst i Bemærkningerne, og det lader sig ikke camouflere, uanset hvilken Belysning man søger at kaste over det ved Forhandlingerne her.

Jeg maa sige, at det er ganske den samme Betragtning, som jeg mener maa anlægges overfor Spørgsmaalet om de ændrede Fradragsregler, som nu fremføres. Jeg formener, at hvis det ærede Medlem Hr. Henningsen som Formand for en stor kommunal Organisation virkeligt havde næret de varme Ønsker om Ændringer i Fradragsreglerne, som her kommer frem i Bemærkningerne til disse Ændringsforslag fra Mindretallets Side, saa maatte det